За роки питаєш? Мій друже, мовчи:
не знаю, не знаю, я літ не лічив ...
Я літ не лічив, та й навіщо той лік?
Як мука — життя, то безмежний мій вік
і дуже, мій друже, похилих я літ. . .
Коли ж воно — щастя і розовий цвіт,
а голос його — розхвильований дзвін,
то жити мене ще не викликав він,
і я не вродився ще й геть то на світ!